

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 100 / פרשת תזריע תשפ"ד

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ב.

"התחיל למוד אומר ברוך השולח ברכה בכרי הזה"

בגמרא השבוע נפסק שהמודד את כמות התבואה שברשותו עליו להתפלל שתישלח ברכה בתבואה, ובעודו מודד עליו לברך 'ברוך השולח ברכה בכרי הזה', כך נפסק גם בפוסקים, יש מהם שהורו לברך ברכה זו בשם ומלכות

ומדוע אין חוששים שמא לא נשלחה ברכה בכרי, והברכה תהיה לבטלה? אין זאת אלא שבהכרח שיהודי זוכה לברכה בתבואתו, תמיד!

רבי מנדל המלמד פונה לאורי בשאלה: "קרה לך נס היום?"
 "לי?", מגיב אורי, "לא זכור לי"; "ולך?" - פונה המלמד לדוד, "גם לי לא" משיב הילד בפליאה, אינו מבין להיכן חותר הרב; "ולך, יוסי?" - מנסה המלמד בשלישית, ושוב נענה בשלילה. לאחר שכל תלמיד בתורו הצהיר שהיום עבר ב"ה ללא תקלות מבלי שהוצרך לניסים, קרא הרב בקול: "אם כן כולכם ברכתם ברכה לבטלה!!!". "לבטלה?" - תהו כולם בבהלה, והרב הבהיר את דבריו: "אם לאף אחד מכם לא התרחש נס, כיצד אמרתם כולכם היום בברכת 'מודים': 'נודה לך ונספר תהלתך... על ניסוך שבכל יום עמנו', האין זו ברכה לבטלה?!". התלמידים הבינו: אם אנו מודים 'על ניסוך שבכל יום עמנו' בהכרח שבכל יום נעשים עמנו ניסים...

איך זה קשור אלינו?

אנו מוקפים טובות, ברכות וניסים על כל צעד ושעל, אין לנו אלא להתבונן, ולהודות.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ב.

"אין הברכה מצוייה אלא בדבר שאין העין שולטת בו"

בגמרתנו השבוע אנו לומדים: לא ראוי לאדם להפגין כלפי חוץ את עושרו, אין זה לטובתו, הברכה שרויה בדבר שאין העין שולטת, במה שהעין שולטת הברכה אינה מצויה, ואולי חלילה להיפך

חסיד גור, מתושבי לודז' פנה לרבו ה'שפת אמת' בשאלה אודות הזדמנות שנקרתה לפניו: בית חרושת ענק לברזל נקלע לקשיים ובעליו מעוניינים למוכרו בפחות ממחצית המחיר; "ההזדמנות הזו תהפוך אותי ליהודי העשיר בפולין" - התלהב האיש, אולם הרבי צינן את התלהבותו ופסק לו ללא נימוק: "התרחק מעסקה זו!". החסיד ציית ונסוג, ומישהו אחר זכה בעסקה. זמן מה לאחר מכן פקד את איזו בית החרושת לחות בלתי מצויה ובעקבותיה החליד מלאי הברזל שבבית החרושת, והמשקיע יצא נקי מכל נכסיו. "רוח הקודש גלויה הופיעה בביתו של הרבי" - שוב התלהב החסיד, והרבי שוב צינן: "לא רוח הקודש הייתה כאן, אלא עצת התורה. שמעתך אומר שאתה עתיד להיות היהודי העשיר ביותר בפולין, עשירות שכזו כרוכה בפרסום - דבר שחז"ל התנגדו לו, ואף אמרו שהוא מזיק לברכה. לפיכך יעצתי לך למשוך ירך מהעסקה, ודברי חז"ל הם שצדקו"

איך זה קשור אלינו?

הזהירות מפרסום, יש בה משום מידה טובה, הצנע לכת, ויש בה גם משום חכמה, זהירות מהפסד ונזק.

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ד.

"בזקנותיה סבר כספא דחריף הוי טבעא דהבא דלא חריף הוי פירא"

בגמרתנו השבוע סח רבי: בצעירותי סברתי שבהשוואה בין מטבעות זהב וכסף, מטבע הזהב הוא נחשב למטבע העיקרי, מחמת ערכו הגדול. אולם בזקנותי הבנתי שמטבע הכסף הוא המטבע העיקרי, דווקא מחמת ערכו המועט, משתמשים בו בחיי היום יום, לעומת מטבע הזהב היקר שמחמת יקרותו שמשום כך אין בו שימוש באופן תדיר

חכמי המוסר למדו מכאן: טבעם של אנשים להתפעל ממעשי גדולה וגבורה, מסירות נפש וכדומה, אך האמת היא שדווקא מעשים קטנים הנעשים בקביעות מרוממים את האדם, הרבה יותר ממעשים כבירים חד פעמיים

שמריהו הגביר בטוח היה שיתקבל תכף ומיד אצל הצדיק רבי יהוד'לה מדו'קוב, לדאבונו הוכנס זלמן הסנדלר לפניו, "ימחל לי הרבי", התלונן אח"כ כשנכנס, "אך האמנם הסנדלר העניי חשוב ממני? הן רק בשבוע שעבר תרמתי בית כנסת וישיבה בצ'ק אחד... וכי זלמן מסוגל לזאת?". הרבי - שרחש בוז להון וממון - הגיב בתקיפות: "מדי יום אומר זלמן את כל ספר התהלים, 'חק לישראל', מסדר את בית המדרש, לומד עם ילדי יתום ודואג לאמו האלמנה, האתה מסוגל לזאת?...". - תהה הרבי, ושמריהו נאלץ להשפיל מבט..

איך זה קשור אלינו?

תפלה במנין, קביעות של שיעור, עזרה וחיוך לחבר, מעשים יחידים אלו, כשהם נעשים מדי יום, משיגים לא פחות, ואף יותר, מפעילות ענקית אך חד פעמית